

[Statsministeren.]

det, den sønderjyske Befolkning har Krav paa. Dette Manifest er underskrevet af Gaardejer Oluf Lorentzen, Brøde, og mange andre. Jeg synes, at hvad der er ført af ansvarsløs Tale, baade i dette Manifest og paa andet Sted i Sønderjylland, maa det ærede Medlem have været særlig ufølsom for ikke at bemærke.

Jeg er ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem har Ret, naar han sluttelig lovede, at han skulde gøre sit til at vedligeholde Uroen. Det er der ingen Tvivl om. Det skal det ærede Medlem nok sørge for. Derimod havde han ikke et Ord tilovers for den Kendsgerning; at han har sin Del af Ansvarret for, hvad der er lovgivet om Sønderjylland, fra de Aar, han har været her i de Partier, han efterhaanden har tilhørt, sin Del af Ansvarret for, hvad der er gennemført i Sønderjylland, og hvad der ikke er gennemført. Og det Ansvar skal det ærede Medlem alligevel blive mindet om af og til, naar det er nødvendigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg synes nu, at alle den højtærede Statsministers Taler om Landbrugets Forhold, og hvad den højtærede Regering hidtil har præsteret paa Rigsdagen, i høj Grad vidner om, at den højtærede Statsminister ikke holder af Bønderne, og at han har meget ondt ved at erkende Sandheden om Bønderne i Danmark i Øjeblikket. Sagen er nemlig den, at den højtærede Regering har i de 3 Aar, i hvilken Landbrugs-krisen — den største, dette Land nogen Sinde har haft — har staaet paa, overhovedet ikke ydet noget Bidrag af eget Initiativ til Afhjælpning af denne Krise, men kun under stadigt Tryk og Pression fra Oppositionens Side, og saa er det endda meget smaat med, hvad den har været i Stand til at mande sig op til selv under det Tryk.

Saa vil jeg gerne sige til den højtærede Statsminister; at Dr. Lorenz Christensens Manifest og dets Krav, det har jeg her udtrykkeligt taget Afstand fra . . . (Afbrydelse). Ja, men jeg kan dog ikke gøre for, at de ærede Medlemmer aldrig gider høre, hvad jeg siger, eller, naar de har hørt det, saa har glemt det Dagen efter, men det er jo sønderjyske Anliggender, og det interesserer dem i Virkeligheden ikke. Jeg forstaar saa godt, at de ikke har lagt Mærke til det, og Lorenz Christensen beskæftiger dem heller ikke; men det har beskæftiget mig,

og jeg har sagt her i Salen — jeg tror, det var i Maj Maaned —, at jeg betragter dette, at gode, sønderjyske, danske Mænd har kunnet skrive under paa dette Manifest, netop som et Udtryk for, hvor fortvivlende og uholdbare de økonomiske og sociale Forhold er i Sønderjylland. Men jeg forarges ikke over det, jeg forarges derimod over, at Regeringen ikke af saadanne Symptomer kan komme til den Indsigt: Dette gaar ikke længere!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. Svensson har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Svensson: Den højtærede Statsminister sagde nu, at han havde ikke villet antyde, at jeg var nationalt fordægtig. Ministeren maatte dog fastholde, at Det konservative Folkepartis Forslag om Nedsættelse af et sønderjysk Udvalg var egnet til at udnyttes af den nationale Modstander. Ja, det kalder jeg for national Mistænkeliggørelse, og det skulde den højtærede Statsminister holde sig alt for god til. Hvis der er noget, der er egnet til at udnyttes af den nationale Modstander i Øjeblikket, saa er det Statsministerens Mangel paa Forstaaelse og de Udtalelser, han er fremkommet med i denne Sag under de Drøftelser, der har fundet Sted i dette høje Ting.

Statsministeren (Starming): Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. A. Svensson, at jeg haaber aldrig, jeg vil holde mig for god til at sige Sandheden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

A. Svensson: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere at forhandle om i dette Møde.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen den 29. November Kl. 13 med følgende Dagsorden: